

Nr 117.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 8 maj 1912.
, , , , Andra kammaren den 8 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om ändring i gällande bestämmelser angående klagan öfver val af landstingsmän.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 19.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag har enskild motionär framställt förslag, att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i kungl. förordningen om landsting den 21 mars 1862, att klagan öfver val af landstingsmän må föras hos Konungen.

Den nya valordningens tillämpning vid landstingsmannavalen har medfört ett betydligt lifvigare deltagande i valen än hvad tidigare varit fallet. Denna omständighet jämte den ökade politiska betydelse, som numera tillmätas dessa val, har åter haft till följd en väsentlig ökning af antalet öfverklagade val. Samtidigt härmed har också behovet af enhetliga afgöranden i dylika mål alltmer framträdt. Så länge Konungens befallningshafvande är enda instans för dessa besvärsmåls pröfning, kan detta behof knappast blifva tillgodosedt, utan lärer härför erfordras införande af en gemensam slutlig instans — Kungl. Maj:t i regeringsrätten.

Riksdagen finner det kunna ifrågasättas, huruvida, sedan denna ändring vidtagits, Konungens befallningshafvande bör bibehållas såsom *lägre Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 14 saml. 32 häft. (Nr 113—118).*

instans. Gifvetvis vore det, med hänsyn till det angelägna i att nu afsedda frågor hastigt afgöras, önskvärdt att besvären ginge direkt till regeringsrätten; men då å andra sidan det är af vikt, att regeringsrättens redan nu afsevärda arbetsbörda icke ökas mer än nödigt, så talar för länsstyrelsens bibehållande såsom första instans den omständigheten, att säkerligen, sedan prejudikat en gång vunnits, ett icke obetydligt antal besvär komme att där blifva slutligt pröfvade och afgjorda. Riksdagen, som icke kunnat i frågans nuvarande läge bilda sig ett slutgiltigt omdöme på denna punkt, anser afgörandet häraf böra bero på en utredning, som Riksdagen dock icke varit i tillfälle att själf verkställa. Vid detta förhållande har Riksdagen icke kunnat tillmötesgå motionärens önskan, att Riksdagen skulle framlägga ett formuleradt förslag till lagtext i ämnet, utan ansett sig böra aflåta en skrifvelse i motionens syfte.

Riksdagen får alltså hos Eders Kungl. Maj:t anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes, efter verkställd utredning låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af gällande bestämmelser i fråga om besvär öfver landstingsmannaval, att dessa besvär må kunna föras fram till pröfning och afgörande af regeringsrätten.

Stockholm den 8 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.